

ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ СТАНУ МІОКАРДА ПРИ ТКАНИННІЙ ДОПЛЕРОГРАФІЇ У ХВОРИХ ІЗ ГОСТРОЮ ДЕКОМПЕНСОВАНОЮ СЕРЦЕВОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ ЗАЛЕЖНО ВІД ФУНКЦІЇ НИРОК

©К. С. Єременко, І. І. Горда

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, Київ

Вступ. Гостра декомпенсована серцева недостатність (ГДСН) є головною причиною госпіталізації хворих після 65 років. Згідно з даними С. Geisberg та J. Butler (2006) більш ніж у 30 % хворих на ГДСН розвивається ниркова дисфункція. Навіть незначне зниження ШКФ пов'язують з істотним підвищенням смертності у таких хворих (G. Fonagow, 2008). Враховуючи таку вагомість цих показників, двосторонні взаємообтяжливі зв'язки між станом серця і нирок у пацієнтів з СН заслуговують на особливу увагу.

Мета дослідження – дослідити вплив ниркової дисфункції на стан міокарда за допомогою тканинної доплерографії (ТДГ) у хворих на ГДСН.

Матеріал і методи дослідження. Роботу проводили на базі відділення кардіологічної реанімації Олександрівської клінічної лікарні м. Києва з квітня по червень 2016 року. За допомогою автоматизованого діагностичного комплексу «Radmiг» було обстежено 28 хворих з ГДСН, III–IV функціональний клас (ФК) – за Нью-Йоркською Асоціацією Кардіологів після перенесеного гострого інфаркту міокарда чи з дилатативною кардіоміопатією.

Розрахунковим методом визначали ШКФ за формулою MDRD (Modification of Diet in Renal Disease). При ТДГ визначали пікову систолічну швидкість латерального відділу фіброзного кільця мітрального клапана – Слат, см/с. Діастолічну функцію ЛШ оцінювали за величинами трансмітрального потоку при імпульсно-хвильовій ДГ і швидкості руху фіброзного кільця мітрального клапана в латеральній його частині при ТДГ відповідно до рекомендацій Європейської ехокар-

діографічної асоціації (2006). Використовували показники максимальної швидкості раннього діастолічного потоку (Е, см/с) на мітральному клапані, максимальної швидкості ранньодіастолічного руху фіброзного кільця мітрального клапана (Е', см/с) та їх співвідношення (Е/Е').

Пацієнти були розділені на дві групи: перша – ШКФ >60 мл/хв, n=16; друга – ШКФ <60 мл/хв, n=12.

Результати й обговорення. В першій групі Е/Е' було достовірно нижче, ніж в другій групі (16,2±2,2 проти 18,5±2,6, p<0,05). Слат у першій групі було достовірно вище (6,9±1,7 см/с проти 5,8±1,5 см/с, p<0,05).

Висновки. У пацієнтів другої групи спостереження виявлено достовірно вищий показник Е/Е'. Це вказує на більше зниження діастолічної піддатливості міокарда, а також на підвищення тиску в лівому передсерді у хворих із ШКФ нижче 60 мл/хв. Достовірна різниця між величинами Слат у першій і другій групах свідчить про тяжче порушення глобальної систолічної функції ЛШ у пацієнтів із ураженою функцією нирок. Таким чином, зниження функції нирок у хворих на ГДСН асоціюється з погіршенням як систолічної, так і діастолічної функції міокарда. Значний вплив ШКФ на параметри ДГ свідчать про важливість врахування цього показника при оцінці результатів обстеження пацієнтів із СН.

Перспективи подальших досліджень. Стан функції нирок безперечно визначає подальший перебіг патології серця, тому необхідні подальші дослідження цього взаємозв'язку.